

שנאמר ויהי בימי, לשון צער הוו. אלימלך הוּא קה' ברוגת מלך. פיוֹן שהכير בדבר, השםיט עצמו מישראל, ומלך לגור בין האמות, שסבר שלא היה נידון בגיןיהם. עמدة מחת הדין בינו.

ויהי בימי שפט השפטים. רבינו חלקייה בר אליעזר פתח בפסק שפטות (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי וגוי. כשהקדוש ברוך הוא מדבר עם הנביאים, איןנו נגלה מרחוק. ועל כן רואים דמותם דבריהם, באדם העומד מפרק, חזן ממשה.

שאמր רבינו אלעזר אמר רבינו חנינא, כל הנביאים כלם לא נתנהאו אלא מתווך אסקלרייה שאינה מאירה - משה מתווך אסקלרייה המאירה. שאר הנביאים מרחוק - ומשה מקרוב, שנאמר (במדבר יט) לא בן עבדי משה בכל בית נאמן הוא. נאמן בבית המלך, קרוב הוא למלך. ואם אמר, פיוֹן של הנביאים נתנהאו מרחוק, אין אהבתו של מקום עליהם - כתוב (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתך על מלך.

אמיר רבינו חנינא, יש רחוק ונתקרב, וקרוב ונתקרבע, וקרוב ונתרחק. יש רחוק ונתקרבע, שכתוב (משלי לא) רחוק ונתקרבע. רבינו לחה ליה רחוק מפרק, שפטות מרחוק ה' נראה לי. זה קרוב לנביאים, וזה רחוק ונתרחק. רבינו אלעזר אומר הפה למלכות. קרוב ונתקרבע, ורחוק למלכות. קרוב ונתקרבע, ורחוק למלכות. קרוב ונתקרבע, ורחוק לנביאים. קרוב למלכות, ורחוק לנביאים. שראוין הדמיונות של מעלה כמיין גוף.

רבי חלקייה אמר, בשראוין הנביאים הצעדים בצדפות, בשראוים שהעולםណן למטיב. ובשראוים בצדפה,ណן לברצניות. ואזני פתח קרא, ויהי בימי שפט השפטים וגוי.

ויהי בימי שפט השפטים, רבינו חלקייה בר אליעזר פתח קרא דכתיב, (ירמיה לא ב) מרחוק ה' נראה לי וגוי. בשהקדוש ברוך הוא מדבר עם הנביאים, איןנו נגלה אליהם אלא מרחוק. ועל כן רואים דמותם דבריהם, באדם העומד מפרק, חזן ממשה.

דאמר רבינו אלעזר אמר רבינו חנינא, כל הנביאים قولם לא נתנהאו אלא מתווך אסקלרייה שאינה מאירה, משה מתווך אסקלרייה המאירה. שאר הנביאים מרחוק, ומשה מקרוב. שנאמר, (במדבר יב ז) לא בן עבדי משה בכל בית נאמן הוא. מהימנא בבית מלכא, קראב הוא למלך.

ואי תימא, פיוֹן לכל הנביאים נתנהאו מרחוק, אין אהבתו של מקום עלייהם. וזה כתיב, מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על בן משכתייך חסיד.

אמר רבינו חנינא, יש רחוק ונתקרב, וקרוב ונתקרבע, וקרוב ונתקרבע, רחוק ונתקרבע. יש רחוק ונתקרבע, דכתיב, מפרק פביא לחמה. קרוב ונתקרבע, מרחוק ה' נראה לי. זה קרוב לנביאים. וזה רחוק למלכות. רבינו אלעזר אומר, איפכא, קרוב למלכות. ורחוק למלכות. שראוין דמיונות של מעלה כמיין גוף.

רבי חלקייה אמר, בשראוין הנביאים בצדפות, בידוע שהעולים נידון למיטב. ובשראוים הצדפה בחשכה, נידון לפרצניות. ואזני פתח קרא, ויהי בימי שפט השפטים וגוי. ויהי בימי. רבינו בון, כל יומי היה בקסין,